

Передплата

на «РУСЛАНА» вносять:

в Австрії:

на цілий рік . . . 10 зр. (20 кор.)
на пів року . . . 5 зр. (10 кор.)
на чверть року . . . 2:50 зр. (5 кор.)
на місяць . . . 85 кр. (1 к. 70 с.)

За границею:

на цілий рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . . . 8 рублів
або 18 франків
Поодинокі числа по 8 кр. ав.

РУСЛАН

«Вирвеш ми очі і душу ми вирвеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш,
бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Пашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділь і руских свят о год 6-ій пополудні.

Редакція, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 9. ул. Коперника (Ліндога ч. 9.) Експедиція місцева в Агенції Соколовського в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє. — Реклямації неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 10 кр. від стрічки, а в «Надісланім» 20 кр. від стрічки. Подяки і приватні денесня по 15 кр. від стрічки.

Делегації у цїсаря.

(+) Ві вторник в полудне приймав цїсар обі делегації в малій престольній салі двірській, насамперед угорську, відтак австрійську (підчас сесії делегації в Пешті порядок прийнята є відворотний). Коли в попередних сесиях делегаційних відбивав ся сумний відгомін невідрадного внутрішнього розладу державного, а цїсар в розмовах з делегатами нераз приневолений був по батьківски наставляти та накликувати до терпеливості і мирної праці, нині наступив значний зворот до ліпшого і можна сподівати ся, що сей зворот буде тривкийший. Наслідком того цїсар міг тепер з вдовolenєм вказати на дотеперішні парламентарні успіхи і висловити надію на красшу будучину.

Виравді не можна ще глядіти скрізь рожеві окуляри на сучасні відносини і з них впевнити ся про їх тривкість, бо ні чого нема шкідливого, як перехоплювати ся в таких справах, позаяк лише повільне і постійне підготовлюване може довести до повного успіху. Дятого на замітку дел. Странского, що теперішній стан не може бути тривкий без рішення політичних і національних справ, відповів монарх, що до тих питань треба приступити з великою осторожністю і розвагою. Справді, коли роздумаємо над національно-політичними відносинами в Австрії, то мусимо признати, що національний мир, мирні національні відносини в Австрії, здають ся і мабуть довго ще здавати муть ся як фатаморґана для вандрівника в непроглядній пустині. Однак хто бажає мира в Австрії і розвитку мирних відносин, мусить в сю трудну і далеку дорогу пустити ся і витривало та терпеливо до сеї мети прямувати. Коли тепер повело ся на економічним полі зібрати мало-що не всі сили до великої праці, то не треба попадати в зневіру, що не дасть ся досягнути мирного уладження національно-політичних відносин. Економічні інтереси все-ж таки доторкують ся до живчика поодиноких народів і впливають також і на політичне становище їх. Отже коли нині найдено сю точку, з якої почало ся уздоровленє парламентарних відносин, то можна також сподівати ся, що в дальшій будучині се уздоровленє проявить ся і на національному і політичному полі, але, як справедливо замітив монарх, вимагає ся справа великої осторожності і розваги.

З такою-ж великою осторожністю уложена також промова цїсаря, як відповідь на привіт, висловлений устами президента делегації кн. Фердинанда Лобковица. Тут обминає ся все, що могло би дати привід до невідповідних толків і та коротка і маломовна промова, як показує ся, уложена так не без попередного наміру. Она неначе вказує на те, що замість високопарних і многомовних слів потреба діл і роботи, що тепер треба наздогнати се, що занедбано протягом чотирох літ. Внутрішня політика, що була засуджена обструкцією на мовчанє, починає тепер набирати нового і важного значіння. Але так як сخورаний

чоловік після довгої недуги потребує оглядної опіки, так і тут поступає ся з подужуючим парламентаризмом. Так як у військовім бюджеті бачимо велике обмеженє, так і у висловах про внутрішню політику бачимо велику ощадність в словах промови. З другого боку однак виявляє ся, що промова цїсаря була умисно так коротко уложена, сконстатувала лише мирні і приязні відносини до всіх держав сусідних, щоби дати змогу міністри заграничних справ доповісти решту, а та решта дає доволі нагоди до чималої тревоги. Однак про сю річ міністра заграничних справ, виголошену в середу в угорській делегації поговоримо завтра ширше.

Політична ситуація Австро-Угорщини.

На засіданю бюджетової комісії угорської делегації, спільний міністер заграничних справ, гр. Голуховский виголосив експозе про політичну ситуацію.

Експозе зачинає ся представленєм ситуації в Китаю. Міністер зазначив, що Австро-Угорщина згорі ограничила свою участь в спільній акції держав, відповідно до незначних своїх інтересів на далекім Сході, однак з другої сторони мусіла розширити свою участь з огляду на своє великодержавне становище. Вислано малої ескадри до Таку під проводом офіцерів, мало на цілі в першій лівій охорону австро-угорського посольства, а заразом задокументоване співвідлу Австрії в спільній акції. З гори виключеною була гадка, щоби сю акцію визискати для розпочаття формальної кольоніальної політики. Міністер наводить причини, які лежать в натурі правнодержавного устрою нашої держави, а задля яких набуване кольоніальних політичних змін би ся в жерело ріжних тягарів, та зазначає, що для кольонізації вже найменше надавав би ся Китай не лише задля віддаленя, але і задля тамошних спеціальних відносин, які вимагали би надзвичайної мілітарної і фінансової форси. Досвіти послїдних місяців повинні би переконати навіть тих, що свого часу хотіли правительство наклонити до більше чинного виступленя. Се могло би було завести державу у примусове положенє, якого нема тепер, хотий великодержавне становище Австрії в китайській сираві було заховане.

Міністер згадав про труди та небезпечности китайської виправи, а заразом про славу поставу воєнків і офіцерів австро-угорської маринарки. Бесідник начеркнув засади мирових переговорів і зазначив, що солідарність держав буде мати велику вагу також при полагоджуваню ще не рішених квестій та постулатів. Заспокоєнє жадань що-до винагороди за шкоди і кошти буде вимагати довшого часу, бо се є зависимим від вибору достаточної поруки для потрібної для сеї цілі знатнійшої позички. Пожаданім є, щоби сплата наступила відразу, а не річними ратами. Австрія зажадала відшкодованя в висоті фактичних видатків і страт і правдоподібно монархия не буде потребувати поновити жадних фінансових жертв.

Заняте терену в Тивтсїні в цілі утвореня конзуляту і евентуально торговельного осідка не могло відкладати ся на пізнійше, бо се була вже послїдна площа, яка відповідала на сю ціль.

Зверхничі права Китаю що-до сеї території остали ненарушеними, а урегульованє жадань Китаю з титулу відступленя території полішено до часу, в яким буде переводити ся ліквідація відшкодованя для Австро-Угорщини. Заняте сеї території не містить в собі жадних небезпеченьств і не оправдує нічим розсїваних поголосок про розпочатє кольоніально-політичної акції.

Відтак переходячи до справ, ближе обходячих Европу, міністер ствердив, що мимо непокоячих деяких симптомів, можна було удержати мирний настрій в Европі, в великій часті задля того, що держави заняті в Китаю, старали ся усунути в зароді всяку причину, яка могла би викликати оружні спори на континенті Европи.

Однак сего не можна сказати про сусїдство Австрії на найближшій сході, іменно про балканські держави. Виравді порозуміє Австро-Угорщини з Росією, яке наступило в р. 1897. доставило дуже цінні основи в противдланю шкідному напрямови змагань балканських держав і народів з огляду на австро-угорські відносини, але всеж таки се порозуміє не забезпечує перед евентуальними несподіванками. Делкі неприязні прояви амушують до подвійної бачности. Без сумніву Австро-Угорщина не бажає жадних територіальних користей коштом других держав, а всі сплетні на сю тему розсївають лише інтриганти, які хотіли би самі ловити рибу в тій мутній воді. Але з другої сторони Австро-Угорщина не може призволити на замахи против існуючого політичного порядку, або на зміни, які впрядили би шкоду Австро-Угорщині, або загрожували єї великодержавному становищу. Удержати ненарушеним теперішній стан посіданя буде завше кульмінаційною точкою східної політики Австро Угорщини і в сїм напрямі она готова виступити з найбільшою рішучістю.

(Конець буде).

Д О П И С Ь.

Харків.

(Недостаток критики; мале зацікавленє ся літературою; драми Тогобоного; „общество разпространенія грамотности в народѣ“; виступленє Миколи Мізисковского).

Дуже важко на Україні доводить ся письменцям працювати, розгортати ся. Зовсім же у нас, зовсім бракує провідників літературної штуки. Як є, ніхто на працюючих українсько-руського слова тут не звертає ніякої уваги зі справедливого критичного боку, способом науваючим. Не можна-ж назвати критикою інколичню загальну, навіть гидку, некультурну лайку до декого з видатнійших наших літератів сусідної преси, пануючих над нами наших братів по крові.

В галицьких часописях то деколи, хоч треба сказати, що і дуже порідко, бува і можна побачити розбір саквій-такій, більше чи менше детальній якого-небудь питомого твору, але чиж доходять-же ті часописі до України? Чи бачить їх хто тут з нас? Ні, що більше, то ми і не знаємо, що то хоч де-небудь про нас та згадуєть ся.

Один, один тільки «Літературно-науковий Вістник» і можливо-б всім нам читати (хоч і той, треба правду казати, з боку критики, то

Шангаї, 24. мая. Тутешні днівники доносять, що Лігунгчан одержав телеграму від китайського цісаря, щоби як найскорше закінчив мирові переговори та уможливив дворови поворот до Пекіна.

Льондон, 24. мая. Днівники доносять з Шангаю, що гр. Вальдерзе повідомив китайській власті, що війська держав опустять Пекін доперва по повороті двора до Пекіна і по авдвенції Вальдерzego у китайського цісаря.

Кольонія, 24. мая. До Köln. Ztg. доносять з Пекіна, що всі послы з вимогою американського відкинули внесення о зменшенні контрибуції.

Берлін, 24. мая. Гр. Вальдерзе доносить з Пекіна, що Лігунгчан рішив з цілою енергією взяти ся до переможення Боксерів. Він поручив своїм генералам, щоби виконували операції в порозумінню з французькими військами. Німецький відділ капітана Кюрцерн розбив ватагу 400 Боксерів; по стороні німецького війська упало 5 людей.

Вісти господарські, промислові і торговельні.

Львівський курс з дня 24. мая. За 100 ср. рублів платять 245— К. жадають 255— К. за 1 0 марок . . . 117 50 „ „ 117 75 „ за 20 франків . . . 19 16 „ „ 19 18 „

(Рільничий банк у Львові).

Пшениця готова 7 60—7 80. Пшениця на речинець 6 75—7—. Жито готове 6 40—6 60. Жито на речинець 5 25—5 50. Овес на обрїк 6 20—6 50. Овес на речинець 4 75—5 00. Ячмінь на пашу 5 50—5 75. Ячмінь броварн. 5 56—6 00 Рїпак новий 11 50—11 75. Льнянка — — — — — Горох на пашу 5 50—9—. Горох до вареня 6 75—9—. Вика 7 25—7 75. Бобик 7 75—6 25. Гречка 7 60—8 00. Кукурудза стара 6 10—6 30. Кукурудза нова — — — — — Хміль за 56 клг. — — — — — Конюшина червона — — — — — Конюшина біла — — — — — Конюшина шведка — — — — — Тимотка — — — — —

COLOSSEUM Ernesta Thorna,

у Львові, в пасажи „ГЕРМАНА“ ул. Сонїшна.

Програма від 16. мая до 1. червня 1901.

При співучасті військової музики 24. п. п.

- 1) Konogah, загадка XX столїтя. 2) Krueger i Kirsten, комічна музикальна маскарада. 3) Troba, феноменальний жонглер. 4) Сестри Schaefer, знамениті дуєтстки. 5) Maritana i Victoria, воздушні артистки. 6) Trio Decaruso, славні італійські артисти інструментально-вокальні. 7) Sobosy, трансформаційний мімік. 8) Les Ploety-Larellas, Melange-Act. 9) Irma Bellany, лірична співачка.

Що дня о 8. год. вечером велике представлене. В недїлю і сьвята два представлення. Що пятницї High Life представлене. Білети вчаснійше можна замовляти і набути в конторі Пльона при ул. Кароля Людвика ч. 9. у Львові.

— РІК ЗАСНОВАНЯ 1892. —

Товариство взаїмних обезпечень

„ДНІСТЕР“

Львів, ринок ч. 10. (дім „Просьвіти“).

одиноке руске товариство асекураційне, обезпечає будинки і всі предмети движимі против огневих шкід.

„Дністер“ припоручили Преосвящ. Ординарїати Всєч. Духовенству і вірним всіх трех Епархїй.

Фонди Уваранційні „Дністра“ з днем 31. грудня 1900.

Table with 2 columns: Fund name and Amount. Rows include Фонд резервовий (311.540 кор. 11 сот.), Резерва премїї (171.942 „ —), Резерва спеціальна (6.000 „ —), Фонд емеритальний (30.924 „ 54 „). Total: 520.406 кор. 65 сот.

Тарифи „Дністра“ умірковані. Надвїзка річна розділяє ся між членів в формі аворотів. За рік 1900 дістають члени 8% звороту з премїї.

„Дністер“ виплатив до 31. грудня 1900. відшкодовань 2,120.834 кор. Шкоди ліквідують ся безпременно в присутності Делегата і 2 членів.

Полїси „Дністра“ приймають при позичках гіпотечних: Банк краєвий і Каса опадности у Львові, Коломиї, Самборі, Долині, Снятині, Городенці, Терєбовлї, Залїцках, Городку і Богородчанах.

НА ЖИТЕ треба обезпечити ся тільки через „Дністер“ в Товаристві взаїмн обезпеч. в Кракові; з таких обезпечень через „Дністер“ їде часть провізїї на рускі публичні добродїїні ціам; полїси і квіти видає Краківске Товариство рускі.

„Дністер“ пошукує спосібних агентів, особливо селян господарів в окрестностях, де ще нема близько агенцій „Дністра“. Агенти заробили вже 274.964 кор. провізїї.

Зголошеня о агенції треба вносити до Дирекції у Львові.

Селяне! убігайте ся тільки о агенції „Дністра“

Від огню обезпечайте ся тільки в „Дністрі“.

На житє обезпечайте ся тільки через „Дністер“.

Сезон від 15. червня до кінця вересня

В Микуличині

над трема Прутами
отвїрає заряд

„Народної Гостинницї“

зі Львова

готель і реставрацію

в вїлї о. Галайчука.

Заряд приймає купелєвих гостей на цілий сезон мешканє, також з цілим удержанєм. Сезоніві домівки в готелї під власним зарядом по 2—3 покої по дуже умірєних цінах. Можна винаймаєти і на місяці. Кухня і пивниця у власнім зарядї, окрема читальня для гостей, купелї в Прутї о 200 кроків від готелю, прогульки нетомлячі задля догідного положеня місцевости, а залїзнична стація о 150 кроків від готелю.

Зголошеня приймає н. Микола Залчківський у Львові (ул. Сербска ч. 17) до 1. мая, а опїсля в Микуличинї.

Розклад поїздів залїзничних обовязуючий від 1-го мая 1901.

(Приїзд і відїзд поданий після часу середно-європейского).

Table with columns: Direction (до Львова / зі Львова), Time, and Station names. Includes a 'Ніч' section for night trains.

ЗАМІТКА: Пога нічна числїть ся від 6 години вечером до 5 години 59 минут рано. Час середно-європейскїй рівняєт ся від часу львівского о 36 минут, а іменно 12 год. часу середно-європейского = 12 год. 36 мин. часу львівского. — В місті видають білєти їзди: Звичайні білєти агенція часописий Ст. І. Соколовского в пасажи Гавсмана ч. 9. від 7. год. рано до 8. вечером, а білєти звичайні і вслїдї ньшї, тарифи, їзжєстрованї провідники, розклади їзди і т. п. бюро інформаційне ц. к. залїзниць державних (ул. Краснїх ч. 5. в подвірїю, сходи II, дверї ч. 52) у урядових годинах (8—3 а в сьвята 9—12).

Товариство взаїмного кредиту „Дністер“

стоваришенє зарєстрованє в обмеженої порукою

Львів, ринок ч. 10. (дім „Просьвіти“)

приймає вкладки до опроцентованя на 4%. Позички удїляють ся членам за сплатою 5 1/2% і 1% додатку на копшї адміністратції, почавши від 200 корон і више, до половини вартости гіпотєки на сплату в ратах до 10 лїт.

Позички над 500 корон мусять бути інтабульованї, а до 500 кор., або інтабульованї, або в порукою 2 ручителїв відповідних.

Сьвященники не посїдаючі гіпотєки мусять крім поруки 2 ручителїв предложити полісу житєву, обезпечити ся на житє треба тільки через „Дністер“ в Товаристві взаїмних обезпечень в Кракові.

Удїл членський виносить 50 кор. вписове 2 кор.

Членом бути може тільки член обезпечений в „Дністрі“.

З днем 31. грудня 1900 стан:

Table with 2 columns: Item and Amount. Rows include число членів (1857), фонд резервовий (6919 кор. 46 сот), вкладенї удїли (73087 „ —), вкладки щадничї (806803 „ —), удїленї позички (763737 „ —), касовий оборот в 1900 році (2424157 „ —).

Інформації до позичок удїляє Дирекція листовно або агенти Товариства взаїмних обезпечень „Дністер“.